

NIEUWS BRIEF

Vrienden van het Westfries Museum

Prof. dr. P. Schnabel tijdens de opening van tentoonstelling 'Lage Landen', foto: Benno Ellerbroek

Het is juni en het is prachtig weer. De zomer staat op de stoep. En de zomer is het seizoen waarin veel mensen op reis gaan. Op reis naar andere plekken, naar het nog mooiere weer, naar andere landen en culturen. En daar worden dan allerlei gebouwen bekeken en tentoonstellingen bezocht. Maar ook als je niet naar verre oorden gaat, is er veel te doen en veel te zien. Talloze musea hebben mooie tentoonstellingen waar het genieten is van bijzondere collecties en waar het heerlijk koel is.

Half juni opende de tentoonstelling 'Lage Landen' in ons Westfries Museum. Een tentoonstelling die op veel manieren bijzonder is. Natuurlijk omdat het een samenwerking is met het Rijksmuseum in Amsterdam. En omdat het de eerste is in een serie van vier tentoonstellingen in die samenwerking met het Rijks. Naast doeken uit het Amsterdamse zijn er bij deze tentoonstelling ook doeken uit het legaat van de heer Le Cocq d'Armandville te zien. Prachtige doeken die heel goed passen in deze tentoonstelling, alsof ze er voor aangetrokken zijn. En ook nog eens bijzonder, omdat deze tentoonstelling

ook 'naar buiten' gaat. Op de Omringdijk staan allerlei markeringen waar de bezoeker uitgenodigd wordt een foto te maken en die te uploaden. Daarmee is het landschap van de lage landen vanuit de historie naar het nu getrokken.

Het Westfries Museum laat met deze tentoonstelling weer eens zien midden in de wereld te staan en de Gouden Eeuw naar het nu te kunnen halen. Ook met de nieuw ingerichte VOC-zaal doet het museum dat en de ontwikkeling van nieuwe manieren van kijken naar schilderijen (niet alleen voor leerlingen van scholen) is er ook al een voorbeeld van.

Ons museum doet er toe. Daarom ook willen we natuurlijk zoveel mogelijk vrienden hebben die het museum steunen. Hoe meer vrienden, hoe meer mogelijkheden voor ons museum. Want alle inkomsten: vriendenbijdrage, donaties, schenkingen en legaten zijn natuurlijk de bouwstenen van onze activiteiten. Het bestuur wenst u een heel goede en zonnige zomer toe, met veel museumplezier.

Hans Nijdeken

VRIEND
VAN HET WESTFRIES MUSEUM

**Zondag 15 juli
om 14.30 en
15.30 verzorgt
het Hoorns
Kamerkoor twee
optredens in de
schutterijzaal.**

**Voor bezoekers en
Vrienden zijn deze gratis
toegankelijk, wel even
melden bij de kassa!**

INHOUD

- Voorwoord
- Opening *Lage Landen*,
- Noodkreet
- Opening VOC-Zaal
- Achter de schermen,
- Gevangencellen
- Voorjaarsexcursie
- Fotoproject
Westfries Omringdijk
- Lage Landen
- Zeldzame glazen
- Privacy
- Agenda
- De Ontdeckingh
- Gift / Belasting

Opening tentoonstelling Lage Landen op 9 juni 2018

Vissers en boeren, Arent Arentsz., ca. 1625 - 1631.

Is er een relatie tussen het Nederlandse landschap en onze identiteit? Dit is niet alleen de centrale vraag bij de nieuwe tentoonstelling in het West-Fries museum, Lage Landen. Het was ook het thema van de opening van die tentoonstelling in Schouwborg Het Park op zaterdag 6 juni 2018.

Ad Geerdink beet zelf het spits af. Natuurlijk het begrip polderen is een van de eerste dingen waaraan je denkt bij deze vraag. Maar hij ging ook in op het verschil in mentaliteit tussen "zand" en "veen" in zuidoost Drenthe, het gebied waar hij zelf opgegroeid is. Hij verwees ook naar de Westfriezen die zichzelf eigenlijk wel bijzonder vinden maar zich er niet op voor willen laten staan. Ze vinden zichzelf een heel rustig en bedachtzaam volk. Misschien zijn de Westfriezen zo gelijkmatig omdat het Westfries landschap af en toe eentonig en misschien zelfs een beetje triestig is.

Ina Broekhuizen-Slot benaderde op haar manier in haar gedichten het Westfries landschap. Alleen al door het Westfries dialect dat ze gebruikt,

Landschap in Drenthe, Julius Jacobus van de Sande Bakhuyzen, 1882

krijg je de beelden van wolken, polders en dijken op je netvlies. Met in één van de gedichten het geruststellende zinnetje 't is er nag.

Ad Geerdink citeerde daarna de historicus Auke van der Woud, die als geen ander het Nederland uit de negentiende eeuw kan beschrijven. De titel van een van zijn boeken, *Het Lege Land*, zegt genoeg.

Nadine Sterk en Lonny van Ryswyck van AtelierNL legden hun project over en op de Westfries Omringdijk uit. Tijdens hun eerste gesprek in het museum over hun bijdrage aan de tentoonstelling wisten ze niet eens wat de Westfries Omringdijk was. Toen ze dat duidelijk werd, besloten ze de dijk tot het centrale item van hun project te maken. Op een aantal plekken op de dijk wordt passanten gevraagd om een foto van het landschap maken en te uploaden.

Het project draait nu een maand en 150 mensen hebben nu al hun foto's opgestuurd. De ingestuurde foto's geven de veranderingen in het landschap door het veranderende licht, de verschillende weersomstandigheden en het seizoen weer. De opmerking van een omstander, "waar is dit nou voor nodig, er verandert toch niks", wordt door de foto's gelogenstraft.

Mocht je na het aanhoren van *Mijn Vlakke Land* van Jacques Brel denken dat je de relatie tussen identiteit en landschap nu wel zo'n beetje begrijpt dan was het tot slot prof. dr. Paul Schnabel die op een subtiele humoristische wijze en zeer erudiet alle die middag door het publiek opgebouwde zekerheden onderuit haalt. In de fraaie catalogus staat een essay van hem zodat men het verhaal nog eens rustig kan lezen.

Geerdink zei al over de catalogus, verwijzend naar de prijs: "Vraag niet hoe het kan, maar profiteer ervan!" Ik zou, sprekend over de tentoonstelling, er aan toe willen voegen: "Gaaf dat zien, Gaaf dat zien!"

Klaas Koeman

Noodkreet: bijdrage Vrienden

Gelukkig hebben we een grote groep Vrienden en gelukkig kunnen we van een gestage uitbreiding spreken. Sinds de banken hebben besloten dat er nauwelijks acceptgirokaarten meer worden uitgereikt en vrijwel alle betalingen digitaal worden gedaan, hebben we echter wel een probleem.

Bij de Nieuwsbrief van december is het pasje voor 2018 meegestuurd, met het verzoek de bijdrage te betalen. Waarschijnlijk is dit bericht bij velen aan de aandacht ontsnapt. Meer dan de helft van de Vrienden heeft de bijdrage over 2018 nog niet betaald, en zonder uw bijdrage kunnen we onze doelstellingen niet nastreven. In het museum hebben wij een ondersteunende functie, wat betekent dat we o.a. bijdragen leveren aan aankopen, soms aan restauratie en onderhoud en aan evenementen. Uiteraard wordt ook deze Nieuwsbrief uit de bijdrage bekostigd. Wat is het probleem? Wij als bestuur weten het niet, maar we hopen dat de oplossing van de Vrienden zelf komt. Kijkt u alstublieft of u bij degenen behoort die de betaling nog niet hebben voldaan!

Ook staan wij open voor suggesties waardoor dit in de toekomst voorkomen kan worden. Wij zijn ervan overtuigd dat het niemand's bedoeling is niet te betalen of op deze wijze de vriendschap op te zeggen, maar dat er obstakels zijn waardoor de betaling blijft liggen. Uw Vriendenbijdrage (€ 27,50 of € 50,00 voor twee personen op hetzelfde adres) kunt u overmaken op NL30RABO 0161 4328 32 Vragen en suggesties graag naar aukjewfm@gmail.com

Aukje van Wissen

De opening van de nieuwe VOC-zaal

Bind je de kat niet op het spek?, vroeg Ad Geerdink zich af in zijn openingstoespraak. Bij de inrichting van de nieuwe VOC-zaal wordt het gedrag van de Nederlanders in de Gouden Eeuw ter discussie gesteld, de bezoeker ziet de keerzijde van de VOC. Dat kan weerstand oproepen. "Maar", zei Ad Geerdink, "het museum is niet de scherprechter, wij vellen geen oordeel, wij vertellen alleen maar wat er gebeurd is. Trouwens, we zijn de discussie al aangegaan ten tijde van de Zaak Coen".

Voor de tentoonstellingsmaker is het wel een probleem dat je zo'n discussie niet alleen met historische objecten kunt laten zien. Vandaar dat het museum ervoor gekozen heeft om een kunstenaar in te zetten. Centraal in de tentoonstelling staat het kunstwerk 'Nootmuskaat en foelie' van Tineke Fischer dat de kern van de discussie rond de VOC tot thema heeft. In haar toespraak vertelde ze dat ze gegrepen was door de gebeurtenissen op Banda en dat Coen, vroeger een held, nu van zijn voetstuk gevallen was.

Kleinkunstenaar en schrijver Diederik van Vleuten opende de tentoonstelling met een boeiend en soms ontroerend betoog over de totstandkoming van zijn boek en theatervoorstelling, 'Daar werd wat groots verricht'. Hij schreef het boek aan de hand van archiefstukken die hij van zijn vader kreeg. De archiefstukken gingen over drie generaties van zijn voorouders die in Nederlands Indië gewoond en gewerkt hadden. Hij laat de andere kant van het kolonialisme zien. De kant van gewone mensen die hun leven proberen vorm te geven. Geen discussie over hun morele gelijk maar wel een vraag om mededogen met die 'kolonialen'.

Klaas Koeman

Christa van Hees

COMMUNICATIE-ADVISEUR

In deze rubriek laten we u kennismaken met een medewerker of vrijwilliger van het Westfries Museum. In deze aflevering Christa van Hees, communicatie-adviseur van het museum.

Toen Christa van Hees op 10 januari 2005 als hoofd communicatie van de gemeente Hoorn naar het Westfries museum werd geroepen omdat daar zojuist een grote inbraak had plaats gevonden, wist ze onmiddellijk wat haar te doen stond: er moest direct een persconferentie worden belegd, vóór allerlei wilde verhalen de wereld in werden gestuurd. De chaos en de shock waren groot en Christa wist hoe belangrijk het was in deze situatie het hoofd koel te houden.

Dit optreden is tekenend voor Christa. Na een lange en veelzijdige carrière in de journalistiek, zowel bij regionale kranten, publieksbladen als landelijke pers, belandde Christa met haar echtgenoot en dochters in West-Friesland en kon zij in 2003 beginnen aan de volgende fase in haar loopbaan, die van persvoorlichter en hoofd communicatie bij de gemeente Hoorn. In deze hectische functie viel ze van het ene interessante project in het andere: van bezoeken van koningin Beatrix, Willem en Maxima tot de bouwfraude in West-Friesland.

Als zij niet bij een bijzonder ongelukkige val op de stenen van het IJsselmeer terecht was gekomen, was ze waarschijnlijk tot haar pensioen bij de gemeente gebleven. Noodgedwongen moest ze door de

gevolgen van de val, waardoor zij chronische pijnklachten heeft, afscheid van haar zware baan nemen, maar dat betekende niet dat Christa verder als patiënt door het leven wilde gaan. Tegen de tijd dat zij weer aan de slag wilde, bleek dat Ad Geerdink een ervaren communicatie-adviseur voor het museum nodig had. Iemand die de contacten met de pers onderhield en in staat was zoveel mogelijk publiciteit te genereren.

'Ik probeer zoveel mogelijk mensen naar het museum te krijgen'

Christa's betrokkenheid bij het museum was er al, haar belangstelling voor kunst ook, maar bovenal was het haar ruime en veelzijdige ervaring en gedrevenheid, die ervoor zorgden dat deze nieuwe baan haar op het lijf geschreven was. Vanaf januari 2016 is Christa de spin in het web van alle contacten binnen en buiten de gemeente Hoorn.

Om zoveel mogelijk mensen in het museum te krijgen, moeten de contacten met de pers voortdurend aangehaald worden. Het budget voor betaalde campagnes is klein, free publicity en mond-op-mond-reclame zijn uiterst belangrijk. Daarom ook heeft de Roef niet alleen ellende gebracht: het Westfries museum stond

direct landelijk in de belangstelling, zowel ten tijde van de roef als kort geleden toen de schilderijen uit de Oekraïne werden teruggebracht. Christa is erg enthousiast over het nieuwste project: de Visual Thinking Strategy, waarbij mensen op een andere, interactieve manier naar kunst leren kijken. Als hier wat meer bekendheid over is, zal deze manier van kijken en praten over kunst hopelijk ook een wat jonger publiek naar het museum trekken. Ook het meedoen aan acties als Social Deal, kortingsacties van Spoor voor de Halve Maen, Facebook-berichten en Instagram brengen mensen naar het museum die anders wellicht niet zouden komen.

Voor de komende periode verheugt Christa zich op de tentoonstelling *Lage Landen*, die net is begonnen. Ook van de presentatie van het boek *Schaduwspel* (over Eva Ment en haar echtgenoot Jan Pieterszoon Coen) van Simone van der Vlugt verwacht Christa dat het museum weer veel publiek zal trekken. Net als haar collega's is Christa niet in staat iets negatiefs over werken in het museum te bedenken: het kleine team van gelijkgestemden, de korte lijntjes en het fijne, afwisselende werk, maken ook voor haar elke werkdag tot een inspirerende dag.

Christa van Hees woont met haar echtgenoot in Hoorn, heeft twee dochters en drie kleinkinderen.

Aukje van Wissen

Gevangenisellen Westfries Museum weer open voor publiek

Foto: Benno Ellerbroek

Twee 19e-eeuwse gevangenisellen op de zolder van het Westfries Museum zijn weer open voor het publiek. Enkele jaren geleden moest het museum de zolder voor publiek sluiten vanwege brandveiligheid. Een nieuwe vluchtweg maakte het mogelijk de cellen opnieuw voor publiek toegankelijk te maken. Gemeenteraadslid Arnica Gortzak was de eerste die de cellen bezocht.

Met de komst van de Fransen in Nederland in 1795 kwam ons land onder Frans bestuur. Het oude regentensysteem en het daarbij behorende bestuursstelsel verdween. Het College van Gecommitteerde Raden van West-Friesland en het Noorderkwartier dat vanaf 1632 in dit gebouw vergaderde, verdween daardoor ook. Het rechtstelsel werd eveneens herzien. Het Nederlandse systeem van Schout en Schepenen werd opgedoekt. Daarvoor in de plaats kwam het Franse systeem van eenheid in rechtsregels. Met een onafhankelijke rechter en openbaarheid van rechtsspraak.

Arrondissementsrechtbank

Het gebouw Roode Steen 15 kreeg een nieuwe functie als arrondissementsrechtbank. De rangorde van de rechtsinstellingen liep op van kanton, via arrondissement tot departement. Het keizerlijke hof in Den Haag vormde de hoogste rechtbank. In 1877 veranderde de arrondissementsrechtbank van Hoorn

in een kantongerecht. De voor te leiden arrestanten van de in dit gebouw gevestigde rechtbanken moesten soms tijdens de rechtsprocedure tijdelijk opgesloten kunnen worden. Daarvoor werden er op de zolder twee cellen getimmerd.

Museum met cellen

In 1881 kreeg het 17e-eeuwse pand een nieuwe bestemming. Het werd een museum. De cellen bleven en veel inwoners uit Hoorn hebben daaraan mooie herinneringen. Zo ook gemeenteraadslid Arnica Gortzak. Toen haar dochter klein was bezocht ze het museum met haar dochter bijna wekelijks. Arnica Gortzak: 'Bij de cellen stelden we ons voor dat daar mensen zaten die zaten te wachten om op de Roode Steen onthoofd te worden. In gedachten hoorden we op zolder al het gejoel van het publiek. Wij waren daar met zijn tweeën dan heel erg van onder de indruk. Toen we ze niet meer konden bezoeken, misten we ze echt. Ontzettend leuk dat iedereen ze nu weer kan zien'.

Voorjaars- excursie

Op vrijdag 23 maart stapten we met ruim vijftig Vrienden in de bus om voor ons jaarlijkse museum-uitstapje op pad te gaan. Deze keer was de keus gevallen op Leeuwarden en Harlingen. In het Fries Museum in Leeuwarden begonnen we uiteraard met koffie en gebak, waarna ieder op eigen gelegenheid de tentoonstelling Mata Hari kon bekijken. De reacties daarop waren verschillend: was het voor de één een interessante ontdekkingsreis door het leven van de Friese spionne, voor de ander was het meeste bekend en waren de tentoongestelde voorwerpen, snuisterijen en schilderijen een illustratie bij het oude verhaal. Over één ding waren we het eens: de tentoonstelling was prachtig ingericht, een lust voor het oog.

De uitgebreide en smakelijke lunch daarna in het Wapen van Leeuwarden viel bij iedereen in goede aarde. Wat kunnen Vijftig Vrienden een hoop lawaai maken tijdens zo'n gezellige maaltijd!

De rit daarna naar Harlingen was even een momentje van rust, maar de narrige buschauffeur weigerde Harlingen in te rijden en zette ons niet bij het Hannemahuis, maar bij de kade naar de boot naar Vlieland af. Niet iedereen was even goed ter been, dus voor sommigen was het nog een pittige wandeling. In het Hannemahuis werden we uiterst vriendelijk ontvangen en in twee groepen rondgeleid. Voor de meesten was dit museum met zijn prachtige collectie een verrassende ervaring. Precies op tijd, om 17.00 in de middag, arriveerden we in Hoorn.

Aukje van Wissen

Dijkgraaf en burgemeesters lanceren fotoproject Westfriese Omringdijk

Dijkgraaf Luc Kohsiek van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier en de burgemeesters van 10 West-Friese gemeenten hebben 25 april in Andijk het officiële startschot gegeven voor het fotokunstproject *Mijn Omringdijk*. Het ontwerpduo AtelierNL heeft in samenwerking met het Westfries Museum op de Westfriese Omringdijk twintig fotopalen geplaatst. Bezoekers worden uitgenodigd om met hun eigen mobiele telefoon het West-Friese landschap te ontdekken.

Lonny van Ryswyk en Nadine Sterk, die samen het ontwerp bureau AtelierNL vormen, leggen met het eigentijdse fotoproject op de Westfriese Omringdijk een verbinding met het landschap van nu. Zoals de schilder zijn penseel had om het landschap vast te leggen, heeft de moderne mens zijn mobiele telefoon. Daarmee willen AtelierNL en het Westfries Museum het publiek als een schilder naar het landschap laten kijken om zo de rijkdom van het West-Friese landschap te ontdekken.

Alle beelden die de bezoekers via de uitzichtpalen maken, kunnen worden geupload naar de speciale website mijnomringdijk.nl. Zo ontstaat een unieke serie beelden. Steeds vanuit hetzelfde kader, maar toch steeds anders door de wisseling van tijden en seizoenen. De beelden zijn vanaf 10 juni te zien in het Westfries Museum als onderdeel van de tentoonstelling *Lage Landen*.

Lage Landen brengt parels uit het Rijks naar Hoorn

Van 10 juni tot 1 oktober 2018 presenteert het Westfries Museum in Hoorn de reizende tentoonstelling *Lage Landen*. Een prachtige reis door de geschiedenis van de Nederlandse landschapsschilderkunst aan de hand van veertig parels uit de collectie van het Rijksmuseum, aangevuld met een tiental recente aanwinsten uit de eigen collectie. De intrigerende vraag bij al deze oogstrelende kunstwerken: Is er een relatie is tussen deze Nederlandse landschappen en onze identiteit? Atelier NL, winnaar van de Dutch Design Award 2017, onderzoekt dit als onderdeel van de expositie op geheel eigen wijze. Hun vertrekpunt is de Westfriese Omringdijk.

Als één ding duidelijk wordt uit de rijke collectie van het Rijksmuseum, dan is het dat schilders al eeuwen geboeid zijn door het Nederlandse landschap. Op de expositie *Lage Landen* zijn veertig landschappen uit de zeventiende tot en met de twintigste eeuw te zien. Ze zijn van bekende schilders als Jacob van Ruisdael, Paul Gabriël en van kunstenaars van recenter datum, zoals Jozef Israëls, de broers Jacob en Willem Maris en Willem Roelofs. De werken geven een prachtig overzicht van de uiteenlopende landschappen die Nederland ooit rijk was. Op de expositie zijn ze ingedeeld in vier categorieën: 'droog en woest', 'nat en drassig', 'koeien en paarden' en 'landarbeiders en landheren'. Die laatste twee laten zien dat er in de expositie ook aandacht is voor het dier en de mens in het Nederlandse landschap.

Prikkelende audiotour

Bij de veertig schilderijen hoort een boeiende en afwisselende audiotour met gedichten, muziek en observaties van bekende Nederlanders en deskundigen. Zo wordt de bezoeker van de expositie geprikkeld na te denken over de vraag of het landschap dat ons omringt en dat wij als Nederlanders al eeuwenlang vormgeven van invloed is op onze identiteit. Eén van die deskundigen is de socioloog Paul Schnabel, vele jaren directeur van het Sociaal en Cultureel Planbureau. Hij is ook de auteur van het essay *Hoe eigenaardig is Nederland*, dat in de fraaie publicatie bij *Lage Landen* te lezen is.

Tuindersvrouw, George Hendrik Breitner

Aanvulling uit eigen collectie

Het Westfries Museum vult de veertig landschappen uit het Rijksmuseum aan met een tiental werken uit de eigen collectie, die nog niet eerder aan het publiek zijn getoond. Het gaat om landschappen van onder andere George Hendrik Breitner, Anton Mauve en Johan Hendrik Weissenbruch. Ze zijn onderdeel van groot legaat dat kunstverzamelaar Frans Le Cocq d'Armandville het museum in 2017 naliet.

Kijk voor meer informatie over *Lage Landen*, de tentoonstellingsreeks en het programma van het Westfries Museum op: www.schattenuithetrijks.nl of www.wfm.nl/lage-landen.

Westfries Museum krijgt zeldzame collectie glazen geschonken

Een Hoornse particulier heeft het Westfries Museum in Hoorn een aantal zeldzame zogeheten gelegenhedsglazen geschonken. Deze glazen herinneren door een tekst en/of een afbeelding aan een gedenkwaardige gebeurtenis. De meeste glazen zijn twee tot drie eeuwen oud. In totaal is de glascollectie van het museum door deze schenking met vijftien glazen uitgebreid.

Vrijwel alle glazen zijn gegraveerd door middel van een radgravure. Dit is een techniek waarbij het glas tegen een snel draaiend wielje wordt gehouden, dat laagjes uit het glas slijpt. Zo krijgt het glas een mat oppervlak met meer of minder reliëf. 'Deze manier van werken vraagt om precisie en groot vakmanschap', vertelt collectiebeheerder Alice van der Wiel. 'De schenking vormt een prachtige aanvulling op de glascollectie van het museum. We zijn er echt heel erg blij mee.' De schenker, een oud-ondernemer, wil anoniem blijven.

Ark van Noah

Tot de onbetwiste topstukken uit de schenking behoort een loodglas uit de periode 1760-1780 met een afbeelding van de Ark van Noah en een vliegende duif met een takje in de snavel. Daarboven in een banderol de inscriptie 'Vader Noach den eerste scheepsbouwer'. Een deel van de steel bestaat uit kleurloos glas, het andere deel is versierd met witte slingers.

Foto: Benno Ellerbroek

Wapen van Hoorn

Ook heel bijzonder is een glas uit de periode 1715-1750 met het wapen van Hoorn, gedragen door een leeuw en een eenhoorn. Op de keerzijde van het glas staan twee banderollen die achter een hoorn des overvloeds met elkaar zijn verbonden. In diamantlijngravure staat hier de inscriptie 'Sit Semper/Abudans'. Vrij vertaald betekent dit: Moge er altijd overvloed zijn. Wapen, Amor en driemaster. Andere bijzondere glazen uit deze schenking zijn een zeldzaam gelegenhedsglas met een radgravure van het gekroonde wapen van de Admiraliteit van Amsterdam in de Hollandse Tuin. Een ander glas toont een gravure van een vrouw en Amor met pijl en boog. Met daarbij de inscriptie 'Cuyvido die loose gast die hier wel op syn peyltie past'. Een glas van bijna 21 cm hoog uit circa 1760 bevat een afbeelding van een driemaster. Met op een landje daarbij drie tonnen, twee kisten en drie pakken rondom een boom. De inscriptie in dit glas 'De goede negotie' drukt handel en welvaart uit.

AVG Vrienden van het Westfries Museum

Op 25 mei 2018 is de nieuwe wet Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) in werking getreden. De AVG is bedoeld om een kader te scheppen waarin het voor iedereen duidelijk is wat de rechten en plichten zijn met betrekking tot opslag, gebruik en verwerking van persoonsgegevens. Deze rechten en plichten zijn vastgelegd in de privacyverklaring, die op onze website www.museumvriend.nl is te raadplegen.

Om de werkzaamheden van onze Stichting samen met u te kunnen uitvoeren is het van belang dat wij de persoonsgegevens van onze Vrienden vastleggen.

Belangrijke informatie:

- We gebruiken uw persoonlijke gegevens alleen voor de doelstellingen van onze stichting die wij met u hebben gedeeld en via onze onderstaande website te lezen zijn;

- We delen alleen persoonlijke gegevens met externe partijen om onze diensten te kunnen verlenen en onze operationele activiteiten mogelijk te maken, of wanneer we dit wettelijk verplicht zijn. In alle andere gevallen vragen wij altijd uw toestemming;

- U heeft te allen tijde het recht om inzicht te krijgen in de gegevens die wij van u hebben geregistreerd.

Als onderdeel van onze diensten, informeren wij u via de nieuwsbrief en/of e-mail. In sommige gevallen informeren wij u met specifieke berichten zoals een uitnodiging, factuur of betalingsherinneringen.

Indien u niet akkoord gaat kunt u zich altijd af melden via ons mailadres info@museumvriend.nl dan wel via onze website www.museumvriend.nl
Marlies van 't Ende

Agenda

- 10 juni t/m 30 september 2018

Schatten uit het Rijks

- Doorlopend

Kaap Varen

Kaap Hoorn in virtual reality

Met korting naar theatermuziek- spektakel De Ontdeckingh

Eind augustus vindt in Enkhuizen het theatermuziekspektakel De Ontdeckingh plaats. Een onvergetelijke beleving in een openluchttheater aan zee, over het verhaal van twee Enkhuizer ontdekkingsreizigers, Jan Huyghen van Linschoten en Dirk China. Met muziek van Tim Knol. Op maandag 20 augustus geeft Ad Geerdink, directeur van het Westfries Museum in het spectaculaire decor van de voorstelling, een speciale theaterlezing. In 'De verwondering' vertelt hij aan de hand van prachtige beelden en ondersteund door zeventiende-eeuwse live muziek over de meest enerverende periode uit de geschiedenis van ons land, de Gouden Eeuw.

Als Vriend van het Westfries Museum krijgt u 10% korting op kaarten voor de voorstelling (€ 39,- en € 49,-) en/of de theaterlezing (€ 15,-).

Op de website www.ontdeckingh.nl vindt u alle informatie over speeldata speciale arrangementen. Vul bij het kopen van uw kaarten de speciale kortingscode in, vrienden. Geldig tot en met 15 juli.

Maak belastingdienst indirect lid van de vrienden

Zoals wellicht bekend kunnen uw giften/schenken aan onze ANBI stichting fiscaal voor u en ons interessant zijn. Periodieke giften mag u bv helemaal aftrekken, gewone giften niet. U kunt dit op twee manieren bereiken:

1 Een gewone gift: Het drempelbedrag voor het totaal aan gewone giften is 1% van uw drempelinkomen met een minimum van € 60,-. Wat u meer hebt betaald dan dit drempelbedrag, mag u aftrekken. Het drempelinkomen is het totaal van uw inkomsten en aftrekposten in box 1, 2 en 3, maar zonder uw persoonsgebonden aftrek. U mag niet meer aftrekken aan gewone giften dan het maximum: 10% van uw drempelinkomen. (voor de echte details zie www.belastingdienst.nl)

2 Een z.g.n. periodieke vaste en gelijkmatige gift: Dat betekent dat u op zich neemt minimaal 5 jaar achter elkaar hetzelfde bedrag aan onze stichting te betalen. U mag zelf bepalen of u het jaarlijkse bedrag opsplijt in meerdere bedragen of dat u het in 1 keer betaalt, maar u moet dus minstens 1 keer per jaar een bedrag overmaken naar onze culturele ANBI stichting.

De gift stopt uiterlijk bij uw overlijden of het overlijden van een ander, bijvoorbeeld uw partner. U moet wel bij het vastleggen van de gift een keuze maken of u de periodieke giften laat stoppen bij uw eigen overlijden of bij het overlijden van die ander.

Voldoet uw gift aan de voorwaarden voor periodieke giften? Dan mag u het hele bedrag van de gift aftrekken. Er geldt geen drempel en geen maximumbedrag voor periodieke giften.

Voor het downloaden van de Overeenkomst Periodieke Gift in Geld zie: www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/themaoverstijgend/programmas_en_formulieren/overeenkomst_periodieke_giften. Zowel een periodieke als gewone gift aan een onze culturele ANBI mag u bij het berekenen van de aftrek met 25% verhogen. Maar maximaal met € 1.250. Bij gewone giften houdt u wel rekening met de drempel en het maximum.

Dick Louwman

COLOFON

Voorzitter Hans Nijdeken: ha.nijdeken@tabor.nl Penningmeester Rob Faber:

robert.faber@kpnmail.nl, bankrekeningnummer: NL30 RABO 0161 4328 32

Eindredactie Aukje van Wissen Vormgeving Label148 Secretaris Aukje van Wissen:

aukjewfm@gmail.com, Klaas Koeman: info@museumvriend.nl, Financiële zaken

Dick Louwman, Ledenadministratie Marlies van 't Ende: marliesvantende@gmail.com

ANBI-STATUS

De Stichting Vrienden van het Westfries Museum heeft een door de fiscus erkende culturele ANBI-status. Schenkingen aan onze stichting zijn fiscaal interessant en voor het museum van groot belang. Voor informatie raadpleeg onze penningmeester Rob Faber: robert.faber@kpnmail.nl.

STICHTING VRIENDEN

Achterom 2-4

1621 KV Hoorn

info@museumvriend.nl

0229 280028

www.museumvriend.nl